

Jälkimaterialistisen tieteen julistuskirja

(Manifesto for a Post-Materialist Science)

Me olemme ryhmä kansainvälisesti tunnettuja eri tieteen alojen tiedemiehiä (biologia, neurotiede, psykologia, lääketiede, psykiatria), jotka osallistuimme kansainväliseen jälkimaterialistisen tieteen, henkisyiden ja yhteiskunnan huippukokoukseen. Kokouksen järjestivät FT Gary E. Schwartz ja FT Mario Beauregard Arizonan yliopistosta ja FT Lisa Miller Columbian yliopistosta. Kokous pidettiin Canyon Ranchissa Tucsonissa, Arizonassa, 7. – 9. helmikuuta v. 2014. Tarkoituksenamme oli keskustella materialistisen ideologian vaikutuksesta tieteeseen ja jälkimaterialistisen ajatusmallin syntymisestä tieteeseen, henkisyiteen ja yhteiskuntaan. Olemme tulleet seuraaviin johtopäätöksiin:

1. Nykytieteen maailmankuva perustuu valtaosin olettamuksiin, jotka ovat läheisesti yhteydessä klassiseen fysiikkaan. Materialismi - ajatus, että aine on ainoa todellisuus - on yksi näistä olettamuksista. Vastaavanlainen olettamus on reduktionismi, käsitys, että monimutkaiset asiat voidaan ymmärtää supistamalla ne osiensa vuorovaikutuksiin tai yksinkertaisempiin tai perustavanlaatuisempiin asioihin kuten hyvin pienet aineelliset hiukkaset.
2. Nämä olettamukset tulivat 1800-luvulla ahtaammiksi, muuttuivat dogmeiksi ja kiteytyivät ideologiseksi uskomusjärjestelmäksi, joka opittiin tuntemaan "tieteellisenä materialismina". Tämä uskomusjärjestelmä antaa ymmärtää, että mieli ei ole mitään muuta kuin aivojen fyysistä toimintaa, ja että ajatuksillamme ei voi olla mitään vaikutusta aivoihimme, kehoihimme, tekoihimme eikä fyysiseen maailmaan.
3. Tieteellisen materialismin ideologia tuli vallitsevaksi akateemisissa piireissä 1900-luvulla. Niin vallitsevaksi, että tieteenharjoittajien enemmistö alkoi uskoa sen perustuvan empiiriseen todistusaineistoon ja edustavan ainoaa rationaalista näkemystä maailmasta.
4. Materialistiseen filosofiaan perustuvat tieteelliset menetelmät ovat erittäin menestyksellisesti sekä lisänneet ymmärrystämme luonnosta että myös antaneet teknologisen kehityksen myötä suuremman mahdollisuuden valvontaan ja vapauteen.
5. Materialismin lähes ehdoton hallinta akateemisessa maailmassa on kuitenkin vakavasti surkastuttanut tiedettä ja estänyt mielen ja henkisyiden tieteellisen tutkimuksen kehitystä. Usko tähän ideologiaan yksinomaisena todellisuutta selittävänä viitekehyksenä on painostanut tieteenharjoittajia jättämään huomiotta inhimillisen kokemuksen subjektiivisen ulottuvuuden. Tämä on johtanut vakavasti vääristyneeseen ja puutteelliseen ymmärrykseen itsestämme ja asemastamme luonnossa.
6. Tiede on ennen kaikkea muuta oppeihin sitoutumaton, ennakkoluuloton menetelmä, jolla hankitaan tietoa luonnosta havainnoinnin, kokeellisen tutkimisen ja ilmiöiden teoreettisen

selittämisen avulla. Sen menetelmäoppi (metodologia) ei ole materialismin synonyymi eikä sitä pitäisi sitoa mihinkään erityisiin uskomuksiin, oppeihin tai ideologioihin.

7. Fyysikot löysivät 1800-luvun lopulla empiirisiä ilmiöitä, joita klassinen fysiikka ei voinut selittää. Tämä johti 1920-luvulla ja 1930-luvun alussa uuden mullistavan fysiikan haaran, kvanttimekaniikan, kehittymiseen. Kvanttimekaniikka on asettanut kyseenalaiseksi maailman materiaaliset perustukset osoittamalla, että atomit ja atomien alkeishiukkaset eivät ole todellisuudessa kiinteitä kappaleita - niillä ei ole varmuudella määriteltävissä olevaa tilallista ja ajallista sijaintia. Ja mikä tärkeintä, kvanttimekaniikka toi selvästi ilmaistulla tavalla mielen mukaan perustavaa laatua olevaan käsitejärjestelmäänsä, kun voitiin havaita, että havainnoitavat hiukkaset ja havainnoitsija - fyysikko ja havainnointiin käytetty menetelmä - olivat sidoksissa toisiinsa. Kvanttimekaniikan yhden tulkinnan mukaan tämä ilmiö merkitsee, että havainnoijan tietoisuudella on olennainen merkitys havainnoitavien fyysisten tapahtumien olemassaololle ja että henkiset tapahtumat voivat vaikuttaa fyysiseen maailmaan. Viimeaikaisten tutkimusten tulokset tukevat tätä tulkintaa. Nämä tulokset viittaavat siihen, että fyysinen maailma ei ole enää ensisijainen tai ainoa todellisuuden osatekijä ja että sitä ei voida täysin ymmärtää ottamatta huomioon mieltä.

8. Psykologiset tutkimukset ovat osoittaneet, että tietoinen henkinen (mental) toiminta voi vaikuttaa käyttäytymiseen ja että vaikuttavien tekijöiden (uskomukset, tavoitteet, toiveet ja odotukset) ennustearvo on erittäin korkea. Lisäksi psyko-neuroimmunologian tutkimukset osoittavat, että ajatuksemme ja tunteemme voivat vaikuttaa merkittävästi aivoihin liittyvien fysiologisten järjestelmien toimintaan (esim. immuunijärjestelmä, sisäeritysjärjestelmä, sydän- ja verisuonijärjestelmä). Toisaalta tunteiden hallinnan, psykoterapian ja lumevaikutuksen neurokuvantamiset näyttävät toteen, että mentaaliset tapahtumat vaikuttavat merkittävästi aivojen toimintaan.

9. Tutkimukset niin sanotuista "psi-ilmiöistä" osoittavat, että me voimme joskus vastaanottaa merkityksellistä informaatiota käyttämättä tavanomaisia aisteja ja tehdä sen tavoilla, jotka ylittävät tavanomaiset tilan ja ajan rajoitukset. Lisäksi psi-tutkimus havainnollistaa, että me voimme vaikuttaa henkisesti - etäältä - fyysisiin laitteisiin ja eläviin organismeihin (mukaan luettuna toiset ihmiset). Psi-tutkimus osoittaa myös, että etäisyyksien päässä olevat mielet voivat käyttäytyä tavoilla, jotka eivät ole paikasta riippuvaisia eli riippuvuussuhteiden etäisten mielen välillä oletetaan olevan sellaisia, joita ei ole välitetty (ne eivät liity mihinkään tunnettuun energiaa välittävään signaaliin), niiden taso ei alene etäisyyden kasvaessa ja ne ovat välittömiä eli näyttävät ilmenevän samanaikaisesti. Nämä tapahtumat ovat niin yleisiä, että niiden ei voida katsoa olevan luonnon lakeihin nähden epätavallisia tai poikkeavia, vaan osoituksina laajemman selittävän viitekehyksen tarpeesta, jota pelkästään materialismi ei voi perustella.

10. Tietoista henkistä toimintaa voidaan kokea kliinisessä kuolemassa sydämen pysähdyksen aikana. Tätä kutsutaan "kuolemanrajakokemukseksi" [NDE]. Jotkut kuoleman rajalla käyneet ovat kertoneet sydämen pysähdyksen aikana ilmenneistä todellisista ruumiista irtautumisen

havainnoistaan (eli havainnoista, joiden voidaan todistaa vastaavan todellisuutta).

Kuolemanraajakokemuksissa raportoidaan myös sydämen pysähdyksen laukaisemista syvällisistä henkisistä kokemuksista. On huomionarvoista, että aivojen sähköinen toiminta lakkaa muutaman sekunnin kuluttua sydämen pysähtymisen jälkeen.

11. Valvotuissa laboratorionkokeissa on dokumentoitu, että harjaantuneet tutkimukseen osallistuneet meediat (ihmiset, jotka väittävät pystyvänsä kommunikoimaan fyysisesti kuolleiden ihmisten kanssa) voivat toisinaan hankkia hyvin täsmällistä tietoa kuolleista. Tämä tukee edelleen päätelmää, että mieli voi olla olemassa aivoista erillään.

12. Jotkut materialistisesti suuntautuneet tiedemiehet ja filosofit kieltäytyvät hyväksymästä näitä ilmiöitä, koska ne eivät ole yhteensopivia sen tarkkaan rajatun käsityksen kanssa, mikä heillä on maailmasta. Jälkimaterialistisen luonnontutkimisen torjuminen tai kieltäytyminen julkaisemasta jälkimaterialistista viitekehystä vahvasti tukevia tieteellisiä tutkimustuloksia on vastoin sitä todellisen tieteellisen tutkimuksen henkeä, jonka mukaan empiiristä havaintoaineistoa pitää aina käsitellä asianmukaisesti. Tietoa, joka ei sovi suosittuihin teorioihin ja uskomuksiin, ei voida hylätä suoraan ennalta (a priori). Tuonkaltainen poissulkeminen kuuluu ideologian, ei tieteen piiriin.

13. On tärkeää tajuta, että psi-ilmiöt, kuolemanraajakokemukset sydämen pysähdyksen yhteydessä ja toistettavissa oleva tutkimukseen osallistuvien uskottavien medioiden todistusaineisto näyttävät epätavallisilta vain, kun niitä katsotaan materialismin näkökulmasta.

14. Lisäksi materialistiset teoriat epäonnistuvat havainnollistamaan, kuinka aivot tuottavat mielen ja ne ovat kykenemättömiä huomioimaan sitä empiiristä todistusaineistoa, johon tässä julistuksessa viitataan. Tämä viestittää, että meidän on nyt aika vapautua vanhan materialistisen ideologian kahleista ja silmälapuista laajentaaksemme käsityksemme luonnon piiristä ja omaksuaksemme jälkimaterialistisen ajatustavan.

15. Jälkimaterialistisen ajatusmallin mukaan:

a) Mieli edustaa todellisuuden osaa, joka on yhtä alkuperäinen ja perustavanlaatuinen kuin fyysinen maailma. Mieli on universumin alkeisosa, eli sitä ei voida johtaa aineesta tai palauttaa mihinkään alkeellisempaan osaan.

b) Mielen ja fyysisen maailman välillä on syvä keskinäinen yhteys.

c) Mieli (tahto/intentio) voi vaikuttaa fyysisen maailman tilaan ja toimia paikasta riippumattomasti (tai laajentuneesti), eli se ei rajoitu joihinkin tilalottuvuuden erityisiin kohtiin, kuten aivoihin ja kehoon eikä myöskään erityisiin kohtiin ajassa, kuten esimerkiksi nykyhetkeen. Koska mieli voi vaikuttaa paikasta riippumattomasti fyysiseen maailmaan, tutkijan intentioita, tunteita ja haluja ei pitäisi täysin sulkea pois tutkimustuloksista, ei myöskään kontrolloiduissa kokeissa tai sokkokokeissa.

d) Mielet ovat selvästikin rajoittumattomia ja voivat yhdistyä yhdeksi kollektiiviseksi kaikenkattavaksi mieleksi (One Mind), joka pitää sisällään kaikki persoonalliset yksittäiset mielet.

e) Sydämen pysähdyksen aikana ilmenneiden kuolemanraajakokemusten perusteella voidaan päätellä, että aivot ovat henkisen toiminnan lähetin-vastaanotin, eli mieli voi toimia aivojen kautta, mutta se ei ole niiden tuotos. Kyseisten kuolemanraajakokemusten ja niitä tukevien medioiden

saatujen todisteiden perusteella voidaan lisäksi olettaa, että tietoisuus jatkaa olemassa oloaan kehon kuolemasta huolimatta ja että on olemassa myös muunlaisia kuin fyysisiä todellisuuden tasoja.

f) Tieteentekijöiden ei pitäisi pelätä tai kainostella henkisyiden ja henkisten kokemusten tutkimista, sillä ne ovat keskeinen osa ihmisyyttä.

16. Jälkmaterialistinen tiede ei teillaa empiirisiä havaintoja eikä vähättele tähän mennessä toteutuneiden tieteellisten saavutusten suurta arvoa. Se pyrkii laajentamaan ihmisen kapasiteettia ymmärtää paremmin luonnon ihmeitä, ja siinä samalla se pyrkii löytämään uudelleen mielen ja hengen tärkeyden osana maailmankaikkeuden ydinrakennetta. Jälkmaterialismiin kuuluu myös aine eli materia, jota pidetään maailmankaikkeuden perusrakennenosana.

17. Jälkmaterialistisella ajatusmallilla on kauaskantoisia seurauksia. Se muuttaa olennaisesti näkemystä, mikä meillä on itsestämme palauttamalla meille arvokkuutemme ja vallan sekä ihmisinä ja tieteenharjoittajina. Se vaalii sellaisia positiivisia arvoja kuten myötätunto, kunnioitus ja rauha. Se edistää myös ympäristötietoisuutta ja biosfäärin säilymistä korostamalla meidän ja luonnon syvää yhteyttä kokonaisuutena. Kaiken lisäksi transmateriaalinen ymmärrys voi olla terveyden ja hyvinvoinnin kulmakivi, jollaisena sitä on säilytetty ja varjeltu muinaisissa kehon ja hengen yhdistävissä harjoituksissa (mind-body-spirit practices), uskonnollisissa perinteissä ja mietiskelyn harjoittamisissa. Asia ei ole siis uusi, vaan se on ollut vain unohduksissa 400 vuotta.

18. Siirtyminen materiaalisesta tieteestä jälkmaterialiseen tieteseen saattaa olla inhimillisen sivistyksen kehitykselle elintärkeä. Se voi olla jopa käänteentekevämpi kuin siirtyminen maakeskisyydestä aurinkokeskisyyteen.

Jälkmaterialistisen tieteen julistuskirjan valmistelivat FT Mario Beauregard (Arizonan yliopisto), FT Gary E. Schwartz (Arizonan yliopisto), ja FT Lisa Minelli (Columbian yliopisto) yhteistyössä LT Larry Dosseyn , LT, FT Alexander Moreira-Almeidan, FT Marilyn Schlitzin, FT Rupert Sheldraken ja FT Charles Tartin (FT) kanssa.

Allekirjoittajina yli 300 tiedeyhteisön edustajaa eri puolilta maailmaa.

<http://opensciences.org/about/manifesto-for-a-post-materialist-science>